

PŘEHLED DĚJŮ BIBLICKÝCH

Libštát: vlastním nákladem, 1913.

Přehled dějin starozákonních

1. Vírou poznáváme, že *svět* jest učiněn Slovem Božím, tak že z ničeho jest učiněno to, co vidíme.¹

2. Tak i psáno jest: Učiněn jest první *člověk*, Adam, v duši živou. Napomenut jsa od Boha, připravoval *Noe* koráb k zachování domu svého.²

3. *Abraham* uposlechl Boha, aby odešel na to místo, které měl vzíti za dědictví. Bydlil v zemi zaslíbené jako v cizí, přebýváje ve stanech s *Izákem* a s *Jákobem*, spoludědici téhož zaslíbení.³

4. I vstoupil *Jákob* do *Egypta*. Umíraje pak, každému ze syn *Josefových* požehnání dával. Když se pak přibližoval čas zaslíbení, o kterémž byl přísáhl Bůh Abrahamovi, rostl lid a množil se v Egyptě. A v tom povstal jiný král, který neznal Josefa. A tak podrobovali Egyptští syny *Izraelské* v službu těžkou.⁴

5. V tom času narodil se *Mojžíš*. A když mu bylo čtyřicet let, vstoupilo na srdce jeho, aby navštívil bratry své, syny *Izraelské*. Věře, opustil Egypt, neboje se hněvu královského; nebo jakoby viděl Neviditelného, tak se utvrdil. Věřice, přešli Izraelští moře červené jako po suchu; o čež pokusivše se Egyptští, ztonuli.⁵

6. I vešli s *Jozue* tam, kdež bylo prve vladařství pohanů, kteréž vyhnal Bůh od tváři jejich, až do dnů *Davidu*. Nebo všedše, dědičně obdrželi zemi tu, když Bůh snížil před nimi obyvatele té země *Kananejské*. A tak vzali města hrazená i pole úrodná, studnice vykopané i stromoví ovoce nesoucí velmi mnohé; i jedli, a nasyceni jsouce, rozkoší oplývali. Když pak, popouzejíce Boha, zavrhli *zákon* jeho a hubili *proroky*, kteří jim osvědčovali, aby se obrátili, dával je Bůh v ruku nepřátel jejich, kteříž je sužovali. A když v čas soužení svého volali k němu, dával jim vysvoboditele.⁶

7. Ale, když stále neposlouchali, *vydal* je v ruku *národům cizích zemí*. Pro slitování své však nedal jim do konce zahynouti. Když pak zase zpět vedl Hospodin zajaté Sionské, tehdaž pravili mezi národy: Veliké věci s nimi učinil Hospodin. Ale *poddáni* byli přece a to v zemi, kterou dal Bůh otcům jejich.⁷

8. Zákon a proroci až do *Jana* a od té chvíle království Boží se zvěstuje. – A ti všichni svědectví majíce skrze víru, neobdrželi vyplněno, co bylo zaslíbeno. Protože Bůh něco lepšího nám obmyslel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.⁸

Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, skrze trpělivost konejme běh uloženého sobě boje, patřice na vůdce a dokonavatele víry, *Ježíše*.

Život Ježíšův

¹ Hbr 11,3

² 1.K 15,45; Hbr 11,7

³ Hbr 11,8.9

⁴ P 7,15; Hbr 11,21; P 7,17.18; Eo 1,13

⁵ P 7,20.23; Hrb 11,27.29

⁶ P 7,45; Nj 9,24-25

⁷ Nj 9,30-31; Ps 126,1-2; Nj 9,36

⁸ L 16,16; Hbr 11,39.40; Hbr 12,1-2

1. Jakož psáno jest v prorociích: Připravujte cestu Páně; křtil Jan na poušti, a kázal *křest pokání* na odpuštění hříchů, řka: Jde za mnou silnější nežli já. Já zajisté křtil jsem vás vodou; ale on vás křtíti bude Duchem svatým.⁹

2. I přišel *Ježíš z Nazarétu Galilejského*, a *pokřtěn* jest od Jana v Jordáně. A hned ho Duch vypudil na *poušť*. I byli tam čtyřicet dnů, a *pokoušen* byl od satana.¹⁰

3. Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do *Galilee*, káže evangelium království Božího a pravě: Čiňte pokání a věřte *evangelium*. A chodě podle moře Galilejského, uzřel *Šimona a Ondřeje*, bratra jeho. I řekl jim Ježíš: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. A poodšed odtud maličko, uzřel *Jakuba a Jana*, bratra jeho. A hned povolal jich; i šli za ním.¹¹

4. I vešli do *Kafarnaum*; a hned v sobotu, všed do školy, učil. I divili se náramně učení jeho; nebo učil je jako moc maje, a ne jako zákoníci. Večer pak při západu slunce nosili k němu všechny nemocné; i uzdravoval mnohé. A kázal ve školách jejich po celé Galilei, a d'ábelství vymítal.¹²

5. I vyšel opět k *moři* a uzřel *Lévi Alfeova*, sedícího u cla; i dí jemu: Pojd' za mnou. A on vstav, šel za ním. I stalo se, když seděl Ježíš za stolem v domě jeho, že zákoníci a farizeové řekli učedníkům jeho: Což to, že s publikány a hříšníka jí a pije? To uslyšev Ježíš, dí jim: Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšníků ku pokání.¹³

6. I všel opět do *školy*, a byl tu člověk maje *ruku uschlou*. I šetřili ho, uzdraví-li jej v *sobotu*, aby ho obžalovali. I dí jim: Sluší-li v sobotu dobře činiti, čili zle? Život zachovati, čili zahubiti? Oni pak mlčeli. I řekl člověku: Vztáhni tu ruku svou! I vztáhl, a učiněna jest ta ruka jeho zdravá jako druhá. A vyšedše farizeové, hned s Herodiány drželi radu proti němu, kterak by ho zahubili.¹⁴

7. Ježíš pak odešel s učedníky svými k moři. I *ustanovil* jich *dvanácte*, aby s ním byli a aby měli moc uzdravovati nemoci a vymítati d'ábelství. Dvanácti pak *apoštolů jména* jsou tato: Šimon, kterýž slove Petr, a Ondřej bratr jeho; Jakub syn Zebedeův, a Jan bratr jeho; Filip a Bartoloměj; Tomáš a Matouš, kterýž býval celný, Jakub, syn Alfeův, a Lebbeus, příjmím Thaddeus; Šimon Kananitský a Jidáš Iškariotský.¹⁵

8. A slyševše o tom *příbuzní* jeho, přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že se smysly pominul. A seděl okolo něho *zástup*; i řekli jemu: Aj, matka tvá a bratři tvoji hledají tebe. Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má a bratři moji? A obezřev učedníky, řekl: Kdož-koli by činil vůli Boží, ten jest bratr můj i sestra má i matka. A opět počal učiti u *moře*; i shromáždil se k němu *zástup* mnohý, takže vstupil na loď a všecken *zástup* byl na zemi podle moře. I učil je mnohým věcem v *podobstvích*.¹⁶

9. I vyšel odtud a přišel do *vlasti své*. A když bylo v sobotu, počal učiti ve škole, a mnozí, slyšíce, děsili se řkouce: Odkud tento má tyto věci a jaká jest to moudrost, kteráž jest dána jemu? Zdaliž tento není tesař, syn Marie, bratr pak Jakubův a Jozesův a Judův a Šimonův a zdaliž nejsou i sestry jeho zde u nás? I horšili se na něm. I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jedině ve vlasti své, a v rodině své, a v domě svém. I nemohl tu divu žádného učiniti, jedině málo nemocných, vkládaje na ně ruce, uzdravil. I podivil se jejich nevěře a obcházel vůkol po *městečkách*, uče.¹⁷

⁹ M 1,2-4.7.8

¹⁰ M 1,9.12.13

¹¹ M 1,14-17.19.20

¹² M 1,21.22.32.34.39

¹³ M 2,13-17

¹⁴ M 3,1.2.4-6

¹⁵ M 3,7.14.15; Mt 10,2-4

¹⁶ M 3,21.32-35; M 4,1.2

¹⁷ M 6,1-6

10. A svolav k sobě těch *dvanácte*, počal je *posílati* po dvou a dvou. Tedy vyšedše, kázali, aby lidé pokání činili. Navrátivše se pak, zvěstovali Ježíšovi všecko, co činili i co učili.¹⁸

11. I sešli se k němu *farizeové a někteří ze zákoníků*, kteří přišli z *Jeruzaléma* a uzřevše některé z učedníků jeho rukama neumytýma jísti, reptali proti tomu. On pak odpovědév, řekl jim: Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jakož psáno jest: Lid tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko jest ode mne. Nic není z venčí vcházejícího do člověka, což by jej poskvrniti mohlo; ale to, což vychází z něho, toť jest, což poskvřňuje člověka.¹⁹

12. A vstav odtud, odešel do končin *Týru a Sidonu*, a všed do domu, nechtěl, aby to kdo věděl; ale nemohl se tajiti. tedy vyšed zase z končin Tyrských a Sidonských, přišel k *moři Galilejskému*, prostředkem krajiny desíti měst.²⁰

13. Vyšel pak Ježíš a učedníci jeho do městeček *Cezaree Filipovy*; a na cestě tázal se učedníků svých: Kým mne praví býti lidé? Kteříž odpovéděli: Janem Křtitelem; a jiní Eliášem; jiní pak jedním z proroků. Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpovědév Petr, řekl jemu: Ty jsi *Kristus*. I pravil jim: Amen, pravím vám, že jsou někteří ze stojících tuto, kteří neokusí smrti, až i uří království Boží přicházející v moci.²¹

14. I přišel *do Kafarnaum*, a otázal se jich: Co jste na cestě mezi sebou rozjímali? Ale oni mlčeli; nebo hádali se na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší. I dí jim: Chce-li kdo *první* býti, budeť ze všech nejposlednější a všech služebník.²²

15. A vstav odtud Ježíš, přišel do končin *Judských* skrze krajinu za Jordánem ležící; i sešli se k němu *zástupové*, a jakž obyčej měl, opět je učil. I počal Petr mluvíti k němu: Aj, my *opustili* jsme všecko a šli jsme za tebou. Odpovědév pak Ježíš, řekl: Amen, pravím vám, žádného není, ježto by opustil dům neb roli pro mne a pro evangelium, aby nevzal stokrát tolik nyní v času tomto, domů a rolí, s protivenstvím, a v budoucím věku *život věčný*. Byli pak *na cestě do Jeruzaléma*; a Ježíš šel napřed, i byli předěšeni, a jdouce za ním, báli se.²³

16. A když se přiblížili k Jeruzalému, poslal dva z učedníků svých a řekl jim: Jděte do městečka, tam naleznete oslátko přivázané; odvížice je, přiveďte ke mně. Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá; i vsedl na ně. Mnozí pak stlali roucha svá na cestě a kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním šli, volali: Hosanna, požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně! *I všel do Jeruzaléma* Ježíš i do chrámu; a spatřiv to všecko, když již byla večerní hodina, vyšel *do Betani* se dvanácti.²⁴

17. *A druhého dne* všed Ježíš do chrámu, počal *vymítati* ty, kteříž prodávali a kupovali *v chrámě*; I učil je řka: Zdaliž není psáno, že dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej peleší lotrů. Slyšeli pak to zákoníci i kněží a hledali, kterak by jej zahubili. A když byl večer, vyšel z města.²⁵

18. I přišli *zase ráno* do Jeruzaléma; a když on se procházel v chrámě, přistoupili k němu *kněží, zákoníci a starší*. I chtěli ho zajati, ale báli se zástupu. Potom poslali k němu některé z *farizeů a Herodiánů*, aby jej polapili v řeči. Potom přišli k němu *Saduceové*, i tázali se ho. A on jim dobře odpovéděl. Žádný pak více nesměl se ho tázati. A když vycházel z *chrámu*, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistrě, pohleď, jaké to kamení a jaké stavení! tedy ježíš řekl jemu: Vidíš tato tak veliká stavení? Nebude ostaven kámen na kameni, kterýž by nebyl *zbořen*. Vy pak šetřte se; nebo *vydávati vás budou* na sněmy a do shromáždění; budete

¹⁸ M 6,12.30

¹⁹ M 7,1.2.6.15.23

²⁰ M 7,24.31

²¹ M 8,27-29; M 9,1

²² M 9,33-35

²³ M 10,1.28-30.32

²⁴ M 11,1.2.7-9.11

²⁵ M 11,12.15.17-19

biti a před vladaři a králi stanete *pro mne*, na svědectví jim. Ale ve všech národech prve musí býti kázáno evangelium.²⁶

19. *Po dvou pak dnech* byl hod beránka a přesnic. A když byl Ježíš v *Betani*, přišla žena, majíc mast velmi drahou a vylila ji na hlavu jeho. A Ježíš řekl: Těla mého pomazala k pohřbu. Tedy *Jidáš* Iškariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby *zradil* Ježíše. Oni pak zaradovali se a slíbili mu peníze dáti.²⁷

20. *Prvního pak dne přesnic* připravili *beránka*. Když pak byl večer, přišel se dvanácti do města. A když oni jedli, řekl jim Ježíš: Amen, pravím vám, že již nikdy více nebudu píti z plodu vinného kořene až do onoho dne, kdy jej budu píti nový v království Božím.²⁸

21. A sezpívavše písničku, vyšli *na horu Olivetskou*. I přišli na místo, kterémuž jméno *Getsemane*; tu počal se Ježíš lekati a velmi teskliv býti a poodšed maličko, padl na zemi a modlil se. I řekl: Abba, Otče ! Všecko jest možné tobě; přenes kalich tento ode mne; ale však, ne což á chci, ale co ty chceš. A přišel *Jidáš*, a s ním zástup veliký s meči a s kyjmi. I řekl jim Ježíš: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali? Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. – Tedy opustivše jej všickni učedlníci, utekli.²⁹

22. I přivedli Ježíše k *nejvyššímu knězi* a sešli se k němu všickni přední kněží i starší a zákoníci. A hledali proti Ježíšovi svědectví, avšak nenalezli. Nebo ač mnozí křivé svědectví vydávali proti němu, však svědectví jejich nebyla jednotejná. Tedy nejvyšší kněz otázal se Ježíše řka: Jsi-li ty Kristus, syn toho Požehnaného? A Ježíš řekl: Ját' jsem. Tedy nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: I což ještě potřebujeme svědků? Slyšeli jste rouhání; co se vám zdá? A oni všickni odsoudili jej, že jest hoden smrti.³⁰

23. A hned *ráno*, svázavše Ježíše, vedli jej a dali *Pilátovi*. I otázal se ho Pilát: Ty-li jsi ten král židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty praviš. A Pilát odpověděv, řekl zase: Což pak chcete, ať učiním tomu, kterého králem židovským nazýváte? A oni opět zvolali: Ukřižuj ho! Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, dal jim Ježíše ubičovaného, aby byl ukřižován.³¹

24. I vedli jej až na místo *Golgata*, to jest popravné místo. A byla *hodina třetí*, když ho *ukřižovali*. A byl nápis viny jeho napsán: Král židovský. Ukřižovali také s ním *dva lotry*; jednoho po pravici a druhého po levici jeho. A v hodinu *devátou* zvolal Ježíš hlasem velikým: Bože můj, Bože můj! Proč jsi mne opustil? Zvolav pak, *vypustil duši*.³²

25. A když již byl *večer*, *Josef z Arimatie* směle všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo. Pilát pak podivil se, již-li umřel a zvěděv od setníka, dal tělo Josefovi. Ten *položil je do hrobu* a přivalil kámen ku dvěřím hrobovým. Ale *Maria Magdaléna* a *Maria Jozesova* dívaly se, kde byl položen.³³

26. *Prvního pak dne po sobotě* velmi ráno šly k hrobu, nesouce vonné věci. I našly kámen odvalený od hrobu. A všedše tam, *nenalezly těla* Pána Ježíše. A navrátivše se od hrobu, zvěstovaly to všecko těm jedenácti učedníkům, i jiným všechněm. Ale oni měli za bláznovství slova jejich, a nevěřili jim. Tedy Petr vstav, běžel k hrobu; a pohleděv na něho, uzřel prostěradla, ana sama leží; i odšel, divě se sám v sobě, co se to stalo.³⁴

27. *Jedenácte* pak učedníků *šli do Galilee na horu*, jak jim uložil Ježíš. a uzřevše Ho, klaněli se jemu; ale někteří pochybovali. Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli písmům. A řekl jim: Takt' jest psáno, a tak musil Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstáti, aby *kázáno* bylo ve jménu Jeho pokání a odpuštění hříchů *mezi všemi národy*, počna od Jeruzaléma. A oni

²⁶ M 11,27; M 12,12.13.18.26.28.34; M 13,1.2.9.10

²⁷ M 14,1.3.6.8.10.11

²⁸ M 14,12.16.17.22.24-25

²⁹ M 14,26.32.33.35.36.43.48-50

³⁰ M 14,53.55.56.60-64

³¹ M 15,1.2.12.13.15

³² M 15,22.25-27.34.37

³³ M 15, 42-47

³⁴ L 24,1-3.9-11.12

poklonivše se Jemu, *navrátili se do Jeruzaléma* s radostí velikou. A byli vždycky v chrámě, chválíce Boha.³⁵

³⁵ Mt 28,16.17; L 24,45-47.52.53